

De Udgifter, som ifølge denne Lov paaføres Anstalten, er dennes Driftsfond uvekkommende. De Bonusandele, der falde paa Forsikringer, tegnede i Livsforst. Anstalten i København, afholdes af de Fonds, der ifølge Lov af 18de Juni 1870 § 1 holdes særskilte for denne Anstalt. Samme Fonds deltage med en til Bonusandelene svarende Provatadel i Omkostningerne ved Lovens Gennemførelse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 20 i Bonusloven af 15de Marts 1889 bestemtes, at „naar den i Lov af 18de Juni 1870 § 21 paabudte femaarige Statusopgørelse udviser et Overflud udover den fornødne Formue, der er større, end det kan anses nødvendigt for Anstaltens Sikkerhed, bliver der for Rigsdagen at fremsætte Forslag til Lov om Udbetaling af Bonus til Interessenterne“.

Den Opgørelse, der har fundet Sted for at bestemme Status ved Udgangen af 1890 er nu tilendebragt og har som Hovedresultat*) givet, at den „fornødne Formue“ til bemeldte Tidspunkt var ca. 45,5 Mill. Kroner. Den beholdne Formue (fraregnet Driftsfonden) var paa samme Tid ca. 60,5 Mill., saa at der havde ca. 15,5 Mill. som Reservecapital. Dette sidste Beløb formenes at være større end nødvendigt for Anstaltens Sikkerhed, og der bliver derfor i Henhold til ny nævnte Forskrift at fremsætte Lovforslag om Uddeling af en Del af dette Beløb som Bonus, hvilken Forskrift opfyldes ved nærværende Lovforslags Fremførelse.

Bonusuddelingen efter Loven af 15de Marts 1889 hvilede i Hovedsagen paa en Omberegning af den i 1870 fastsatte Tarif, idet man beregnede en ny Tarif med den faktisk i de 15 Mar 1871—85 indtrufne Dødelighed (men uden Ændring i det øvrige Grundlag), og hvis da for den enkelte Forsikring den aarlige Præmie i hele Forsikringstiden blev mindre efter den nye Tarif end efter den bestaaende, udbetalte Anstalten Forsikreren som Bonus. Holder man sig nu som i nærværende Lovforslag væsentlig i det samme Spor, og anvender man de forrige Gang benyttede Bonustabeller under Hensyn til, at Dødelighedsforholdene i Femaaret 1886—90 ikke have viist saadanne Forskelligheder fra Erfaringerne 1871—85, at det af

denne Grund skulde være nødvendigt at beregne nye Tabeller, vil der til Bonusuddeling for Femaaret 1886—90 udkræves ca. 1,5 Mill. Kroner, et Beløb, der — alle Hensyn tagne — ogsaa kan betragtes som det til Djemedet passende disponible Overflud. Det skal i saa Henseende bemærkes, at Statusopgørelsen for Femaaret 1886—90 udviser, at der i dette Femaar paa Grund af Dødelighedens Afvigen fra den i Tarifferne forudsatte har været en Binding paa forskellige Forsikringer af en saadan Størrelse, at den er tilstrækkelig til Dækning af den efter de nævnte Tabeller udkommende Bonus. Paa den anden Side har der i det samme Femaar været et ikke ubetydeligt Tab paa andre Forsikringer og et Tab, der er betydelig større end det tilsvarende i det foregaaende Femaar. Under Hensyn hertil vilde Finansministeriet have næret nogen Betænelighed ved at foreslaa et saa stort Beløb som ovennævnte til Bonusuddeling, naar man ikke havde den Forventning, at der ad Lovgivningsvejen vil blive truffet Foranstaltning til gennem Tarifændringer at sikre sig imod et saadant forsat forøget Tab i Fremtiden, i hvilken Henseende Finansministeriet skal henvise til, at der i denne Rigsdagssamling vil blive fremsat et Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til Loven af 18de Juni 1870, i hvilket der vil blive stillet Forslag om en Forhøjelse af Tarifpriserne for Livrenter.

Naar den foreslaaede Bonusuddeling saaledes i de store Træk svarer til den, der bevilgedes i 1889 — modificeret efter, at der denne Gang kun er Tale om Bonus for de 5 Mar 1886—90, medens Bonusperioden forrige Gang var 15 Mar —, er der dog en Forsikringsgruppe, for hvilken der foreslaas en vis Afvigelse i Benyttelsen af Tabellerne. Det er nemlig de saakaldte „Livsforst. med Udbetalinger i levende Live“. Overfor den, der tegner en saadan Forsikring,

*) Beretningen om Opgørelsen findes i Ministerialtidende for 1892 B. S. 1263 ff.